

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 805/2018/MIG om Den Europæiske Investeringsbanks afslag på at give aktindsigt i dokumenter vedrørende et lån til Volkswagen

Afgørelse

Sag 805/2018/MIG - Indledt den 08/05/2018 - Henstilling om 29/03/2019 - Afgørelse af 28/11/2019 - Den vedrørte institution Den Europæiske Investeringsbank (Konstaterede fejl og forsømmelser) |

Sagen vedrørte Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afslag på aktindsigt i en rapport og en henstilling fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og dertil knyttede dokumenter. Dokumenterne vedrørte et lån på 400 mio. EUR i offentlige midler, som EIB havde ydet bilvirksomheden Volkswagen, og som var blevet anvendt svigagtigt af dette selskab.

Ombudsmanden fandt, at EIB's afslag på aktindsigt i OLAF's rapport og henstilling i deres helhed udgjorde fejl eller forsømmelser. Hun fandt, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse i at offentliggøre korrekt redigerede versioner af dokumenterne og fremsatte en henstilling i overensstemmelse hermed. EIB accepterede imidlertid ikke Ombudsmandens anbefaling.

Ombudsmanden afsluttede derfor undersøgelsen og gentog sine konklusioner.

Baggrunden for klagen

1. I 2009 gav Den Europæiske Investeringsbank (EIB) Volkswagen et lån til finansiering af et forsknings- og udviklingsprojekt, der har til formål at reducere forurenende emissioner fra biler. Lånet blev tilbagebetalt fuldt ud. Der blev givet udtryk for bekymring over, at Volkswagen havde brugt lånet til at udvikle en "defeat device", der gav vildledende resultater af emissionsprøvninger. I november 2015 indledte Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) en undersøgelse af Volkswagens påståede misbrug af EIB-lån. Denne

undersøgelse blev afsluttet i 2017, og OLAF sendte sin endelige rapport og henstilling til EIB.

2. I januar 2018 anmodede klageren — en undersøgende journalist — EIB om aktindsigt i OLAF's rapport og henstilling og til interne dokumenter vedrørende EIB's opfølgning på resultatet af OLAF's undersøgelse [1] .

3. Da EIB nægtede at udlevere de ønskede dokumenter, henvendte klageren sig til Den Europæiske Ombudsmand i april 2018.

4. Ombudsmanden undersøgte klagerens holdning om, at EIB med urette nægtede at give aktindsigt. Hun vurderede oplysningerne fra klageren og EIB og inspicerede de ønskede dokumenter.

Ombudsmandens forslag til en løsning

5. Ombudsmanden var enig i, at udbredelsen af de pågældende interne dokumenter kunne være til skade for EIB's opfølgning, mens den var i gang.

6. Ombudsmanden var imidlertid ikke overbevist af EIB's argumenter vedrørende rapporten og henstillingen. Selv om der gælder en generel formodning for offentliggørelse af OLAF-rapporter, der følges op af en EU-institution eller et nationalt organ, fandt Ombudsmanden, at denne generelle formodning blev afkræftet i dette tilfælde. Hun bemærkede, at væsentlige dele af rapporten og henstillingen afspejler oplysninger, der allerede er offentligt tilgængelige.

7. Ombudsmanden fandt også, at der er en meget stærk mere tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelse i denne sag i betragtning af et førende europæisk selskabs alvorlige misbrug af offentlige midler og urigtige oplysninger om deres formål.

8. **Ombudsmanden foreslog** derfor, at EIB kun skulle give offentligheden adgang til OLAF's rapport og henstilling med passende redigeringer for personoplysninger [2] .

9. EIB oplyste, at den i princippet var villig til at give offentligheden adgang til en redigeret udgave af OLAF's rapport. Den fandt imidlertid, at de øvrige berørte offentlige interesser, såsom den offentlige interesse i at beskytte OLAF's undersøgelsesfunktion, bør beskyttes ved at redigere OLAF's rapport ud over personoplysninger. Med henblik herpå rådførte EIB sig med OLAF som rapportforfatter. OLAF gjorde indsigelse mod enhver udbredelse under påberåbelse af den generelle formodning om, at der ikke blev videregivet oplysninger, og accepterede ikke, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen.

10. EIB var af den opfattelse, at den afhang af OLAF's samarbejde med henblik på at identificere alle oplysninger, der ville underminere OLAF's undersøgelsesfunktion, hvis de blev offentliggjort. Den var af den opfattelse, at den var forpligtet til at sikre fortroligheden af OLAF's undersøgelse, selv efter at den var afsluttet, og opfølgningen var blevet gennemført.

11. EIB pegede også på sin unikke status som et EU-organ, men også en bank. Den hævdede, at offentliggørelse af oplysninger om rentesatsen på det pågældende lån eller Volkswagens likviditetssituation ville underminere kundernes tillid og tillid samt selskabets egen stilling i

fremtidige låneforhandlinger.

12. EIB konkluderede, at den ikke var i stand til at foretage de nødvendige redigeringer for at beskytte OLAF's undersøgelsesfunktioner og afviste Ombudsmandens løsningsforslag [3] .

Ombudsmandens henstilling

13. Ombudsmanden fastholdt, at der er en åbenlys og tungtvejende offentlig interesse i at offentliggøre OLAF's rapport og henstilling, herunder oplysninger om de relevante tidsfrister og den fordelagtige rentesats, som ikke findes i det offentliggjorte resumé. Hun mente, at der kunne gives delvis aktindsigt i rapporten og henstillingen, især da EIB's opfølgningstiltag var blevet afsluttet i mellemtiden.

14. Ombudsmanden bemærkede, at OLAF's undersøgelsesaktiviteter, der er illustreret i den ønskede rapport, synes at være helt normale og rutinemæssige for enhver undersøgelsesinstans.

15. Ombudsmanden var fortsat overbevist om, at der kunne opnås gennemsigtighed i dette tilfælde uden at bringe EIB's rolle eller tillid til den i fare. Ombudsmanden fandt navnlig, at de kommercielle oplysninger i rapporten var forholdsvis gamle og derfor ikke længere følsomme. Hun mente også, at offentliggørelsen af rapporten og henstillingen (passende redigeret) sandsynligvis ville øge tilliden til EIB.

16. Ombudsmanden var af den opfattelse, at oplysningerne i OLAF's rapport og henstilling, selv om de ikke selv var omfattet af definitionen af "miljøoplysninger", vedrørte emissioner til miljøet, og at der i betragtning af de påviste sundhedsrisici ved forurening forårsaget af emissioner var en mere tungtvejende offentlig interesse i offentliggørelse [5] .

17. Ombudsmanden var også fortsat overbevist om, at der kunne gives delvis aktindsigt i de ønskede dokumenter uden at underminere privatlivets fred for de personer, der er nævnt i dokumenterne.

18. Ombudsmanden konkluderede, at EIB's afslag på at give aktindsigt i korrekt redigerede udgaver af OLAF's rapport og henstilling udgjorde fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden anbefalede, at EIB gav aktindsigt i de ønskede dokumenter med passende redigeringer af personoplysninger, dvs. enhver tekst, der kunne føre til identifikation af enkeltpersoner [6] .

19. Da EIB's opfølgningsindsats var blevet afsluttet, fandt Ombudsmanden også, at de interne dokumenter, der var omhandlet i klagerens anmodning om aktindsigt (to notater fra EIB af 5. oktober 2017 og 9. oktober 2017), også burde frigives delvist.

20. EIB fastholdt som svar herpå, at den i princippet var villig til at give klageren delvis aktindsigt i OLAF's rapport og henstilling, men at den ikke selv var i stand til at redigere dokumenterne korrekt.

21. EIB oplyste, at den på ny havde hørt OLAF. OLAF fortsatte med at gøre indsigelse mod enhver frigivelse af dokumenterne, selv i redigeret form, baseret på behovet for at beskytte de

berørte personers rettigheder og privatliv og sikre effektiviteten af de nationale administrative og retslige procedurer.

22. EIB var uenig i Ombudsmandens opfattelse af, at oplysningerne i de ønskede dokumenter kan betegnes som "oplysninger om emissioner til miljøet". Den fandt derfor, at det var ugrundet, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse på grundlag af dette argument.

23. EIB gentog også, at dens særlige rolle som bank skal tages i betragtning, og at frigivelsen af nogle af de oplysninger, der er indeholdt i rapporten, ville underminere tillidsforholdet, som den har til sine kunder, og dens evne til at fungere korrekt på markederne. I sidste ende ville dette underminere EIB's og EU's finansielle og økonomiske politik [7] .

Ombudsmandens vurdering efter henstillingen

24. Ombudsmanden tager hensyn til de synspunkter, som EIB gav udtryk for i sit svar på sin henstilling vedrørende oplysninger, som den mente bør redigeres ud over personoplysninger. Hendes holdning til styrken af sagen om delvis offentliggørelse af dokumenterne i offentlighedens interesse, som beskrevet i detaljer i hendes henstilling, forbliver imidlertid uændret. Hun er derfor skuffet over EIB's manglende accept af hendes anbefaling.

25. Selv om hun ikke deler EIB's synspunkter, roser Ombudsmanden EIB for i løbet af denne undersøgelse at have offentliggjort et sammendrag af OLAF's rapport på dens websted. Ombudsmanden anerkender også EIB's gode samarbejde i denne sag og dens reelle hensigt om at forfølge muligheden for en løsning.

26. I betragtning af at EIB erkendte, at der er en betydelig offentlig interesse i denne sag, beklager Ombudsmanden, at EIB ikke anså sig for at være i stand til at foretage de nødvendige redigeringer af OLAF's rapport og henstilling. Hun noterer sig og beklager OLAF's fortsatte modstand, som EIB har rapporteret, mod enhver offentliggørelse. Under disse omstændigheder er hun imidlertid af den opfattelse, at hun ikke kan gå videre med sagen og derfor afslutter sin undersøgelse.

Konklusion

På grundlag af undersøgelsen afslutter Ombudsmanden denne sag med følgende konklusion:

Ved ikke at acceptere Ombudsmandens henstilling har Den Europæiske Investeringsbank ikke anerkendt den tungtvejende offentlige interesse i, at OLAF's rapport (med passende redigeringer) frigives til EIB's lån til Volkswagen.

Klageren og EIB vil blive underrettet om denne afgørelse.

Emily O'Reilly

Den Europæiske Ombudsmand

Strasbourg, den 28.11.2019

[1] Under Den Europæiske Investeringsbank-Gruppens gennemsigtighedspolitik af 6. marts 2015 findes på

https://www.eib.org/attachments/strategies/eib_group_transparency_policy_en.pdf [Link].

[2] For yderligere oplysninger om baggrunden for klagen, parternes argumenter og Ombudsmandens undersøgelse henvises til den fulde ordlyd af Ombudsmandens forslag til en løsning, der findes på: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/111782> [Link].

[3] Den fulde ordlyd af EIB's svar på Ombudsmandens forslag til en løsning findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/112007> [Link].

[4] Se

<https://www.eib.org/attachments/press/summary-olaf-report-antrieb-rdi-volkswagen-ag.pdf> [Link]

.

[5] Artikel 5.7 i EIB's TP.

[6] Ombudsmandens henstilling i sin helhed findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/111836> [Link].

[7] Den fulde ordlyd af EIB's svar på Ombudsmandens henstilling findes på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/115899> [Link].